

Sok pici taxisblokád

A taxisblokád politikai fogalom, jelkép. Balliberális sunyítás a demokratikusan megválasztott államvezetés ellen, rosszhiszeműen kihasználva társadalmi érdekcsoportok vélt

Szalay Károly

vagy valós sérelmeit. Ez az álbalos szíami ikerpár nem tud elegánsan veszíteni. Mert nem érti a polgári demokrácia lényegét. Ezért blokádozik. Holott, már megvalósította azt, amit Kissinger az ex-Szovjetunió legfőbb bajának tart: a pártkáderek nagytőkésítését és a maffia beépítését a hatalomba a Nagy Szent Korrupció égíse alatt. Ennek a státus quónak a fönntartásához szükség van a közigazgatási hatalomra is, ezt vesztették el 1998. május 24-én, amitől esetleg veszélybe kerülhet a kulturális egyeduralom, a gazdasági túlsúly, a maffia-biztonság és mindenképpen a korrupció kultusza. Ezért így imádkoznak: mindennapi blokádunkat add meg nekünk ma. De nem csak imádkoznak. Mernek és tesznek is – a parlamenti demokráciára.

Van hazai és van külföldi taxisblokádozás. Ez utóbbi azonos a törvényesen megválasztott kormány lejáratásával, bizalmatlanságkeltéssel. A külföldi tőke és ipar hitének megrendítésével. A Vatikán gyanakvásának fölbresztésével. Ami persze azért gyanús, mert ezt a balliberális szolgamédia állítja. Mivel nehezen elképzelhető, hogy külföldön elhiszik, hogy a nemzeti keresztény pártok ateisták és az ateista balliberálisok kereszties lovagok. Ami csak akkor valószínű, ha a Vatikánban nem olvasnak *Petrit* vagy *Eörsit*.

Manapság a magyar politikai élet két csoportra szakadt. Narancsosokra és citromosokra. *Kósánétól Sándor Lászlóig* és *Magyar Bálinttól Horn Gyuláig* úgy mászkálnak a képernyőn, mint a szilveszteri sült malac, amely citromba harapott. *Kovács Lászlóról* nem is szólva.

A hazai taxisblokád-manipuláció kiterjed az élet minden olyan területére, amelyet a szociálliberálisok elszűrtak, s most az új nemzeti koalíción kéretik számon a szenvedő alanyokkal. Elherdálják a tb vagyont, és az utódok ellen izgatják a nyugdíjasokat. Azok ellen,

„Új Bábelt élünk, a fogalmak pokoli zürzavarát. Gyaklatozás hazugok megrontották a szavak becsületét”
Karinthy Frigyes

akik rendcsinálásra vállalkoznak. Nem sorolom föl a sok pici blokádozást.

A blokádozásban partner a balliberális média. Ahelyett, hogy tényföltárássra, tájékoztatásra töre-

kednének, a balliberális agyamosodásokat mutogatják szüntelenül, a *Kéri Lászlókat*, a *Lengyel Lászlókat*, a *Petschnig Mária Zitákat*, az irodalom, a művészet, a tudomány balliberális pettingelőit is persze. Ők is savanyújósok ugyan, de tovább manipulálnak velük. Nem veszik észre, hogy a közönség már unja ezeket az uniformis janiakat, s a közszolgálati tévé népszerűségének csökkenésében ők is szerepet vállalnak. Nincs vallási kérdés *Donáth László*, történelmi téma *Gerő András* nélkül. A legfőbb baj, hogy *Demszky Gábor* sincs *Demszky Gábor* nélkül. A nép kezdi unni a rosszhiszemű kibiceket. Azt, hogy valódi gondok helyett álproblémákat citromoznak a szájukba, s spriccelnek citromlevet a szemükbe. Teszi ezt a nyomtatott média is. A Magyar Narancs elnevezésű heccröplap mellé (semmi köze a Fideszhez) fölzárkóztott egy jobb sorsra érdemes kulturális hetilap is, Magyar Citrom álnéven. Ez a hajdanvolt sokszínű, sok irányú érdeklődést kielégítő művelődési fórum mára civakodók fórumára zsugorodott. Fő műfaja a levélvisszhang, amelyben jobbára citromosok citromozzák egymást. Néha lócitromoznak is. Különösképpen a jobb sorsra érdemes publicisták. Csurkáznak, pokolbéláznak, mintha gond se lenne ebben az országban. De hát mit tehetnek? Őket is csak eltartja valaki, ahhoz kell igazodniuk. Heckkampányolniuk kell, blokádozítani kell, félretájékoztatni kell, kultúra és irodalomügyben is.

Érdekes, hogy a koldusszegény nemzeti keresztény és nemzeti liberális média, ellentétben a gazdag balliberális médiával, azt írhatja és mondhatja, amit jónak lát. A kapitalizmus óriás citromja, hogy a gazdag balliberális kényszerül hazudozásra, és a nélkülöző nemzeti elkötelezett mond igazat. S hovatöbb megél az igazságból. Talán egyszer még abból is, hogy ellentaxisblokádol. ■